41999D0018

IZPILDU KOMITEJAS LĒMUMS
(1999. gada 28. aprīlis)
par policijas sadarbības uzlabošanu noziedzīgu nodarījumu novēršanā un atklāšanā

(SCH/Com–ex (99) 18)

IZPILDU KOMITEJA,

ņemot vērā Šengenas Līguma īstenošanas konvencijas 132. pantu,

ņemot vērā iepriekšminētās konvencijas 39. pantu,

vēloties arī turpmāk uzlabot policijas pārrobežu sadarbības nosacījumus,

ņemot vērā Izpildu komitejas 1998. gada 16. decembra Lēmumu (Doc. SCH/Com–ex (98)51 Rev 3),

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Ar šo tiek apstiprināti principi, kas attiecas uz policijas sadarbību noziedzīgu nodarījumu novēršanā un izmeklēšanā un kas norādīti prezidentvalsts 1999. gada 28. aprīļa paziņojumā (Doc. SCH/I (98)75 Rev 5).

Luksemburgā, 1999. gada 28. aprīlī

Priekšsēdētājs

C. H. SCHAPPER

SCH/I (98)75 Rev. 5

Temats: **Konvencijas 39. panta piemērošana: policijas sadarbības uzlabošana noziedzīgu nodarījumu novēršanā un izmeklēšanā**

Vācijas prezidentūra cenšas uzlabot policijas sadarbību starp līgumslēdzējām valstīm noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā. Grupas I tikšanās laikā 1998. gada 14. septembrī prezidentūra iesniedza ziņojumu, kurā norādītas problēmas un to iespējamie risinājumi (SCH/I (98)55 Rev.).

Visas delegācijas vienojās, ka vēl daudz kas būtu jādara, lai novērstu trūkumus policijas sadarbībā noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā, ja Šengenas Konvencijas noteikumus interpretētu vienādi un piemērotu, pamatojoties uz tās mērķiem.

Līgumslēdzējas valstis atzīst, ka uzlabota policijas sadarbība kriminālizmeklēšanā nedrīkst ierobežot tiesu iestāžu pilnvaras.

Īsā laikā jāīsteno šādi risinājumi:

1. **Saraksts**

Lai piemērotu Šengenas Konvencijas 39. pantu un lai uzlabotu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un novēršanu, Šengenas valstu policija var veikt savstarpēju informācijas apmaiņu, ja:

— informācijas apmaiņai nav vajadzīgi piespiedu līdzekļi,

— informācijas apmaiņa ir pieļaujama saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas līgumslēdzējas valsts tiesību aktiem, un pasākumi, kas jāveic, nav tikai tiesu iestāžu kompetencē vai nav jāsaskaņo ar tām.

Uzlabojumus noziegumu izmeklēšanā un novēršanā panāks, Šengenas valstu policijai sadarbojoties bez tiesu iestāžu iesaistīšanās, ja rodas pamats šaubām vai konkrētiem draudiem, un jo īpaši īstenojot turpmāk minētos pasākumus. Šis saraksts nav pilnīgs un minēto pasākumu īstenošana ir atkarīga no tā, ciktāl tie ir saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas un pieprasījuma saņēmējas valsts tiesību aktiem:

— transportlīdzekļu īpašnieku un vadītāju identificēšana,

— informācijas pieprasīšana par autovadītāja apliecību,

— aptuvenās atrašanās vietas un pastāvīgās dzīvesvietas noteikšana,

— telekomunikāciju abonentu identificēšana (tālrunis, fakss un Internets), ja šāda informācija ir publiski pieejama,

— tādas informācijas iegūšana no attiecīgajām personām, ko tās policijai sniegušas brīvprātīgi (*),

— personu identificēšana,

— policijas ziņu pārsūtīšana no policijas datu bāzēm vai datnēm, ciktāl tas atbilst attiecīgajām tiesību normām par datu aizsardzību,

— plānu sagatavošana un pārmeklēšanas pasākumu koordinēšana, un ārkārtējas pārmeklēšanas uzsākšana (neatkarīgi no SIS pārmeklēšanas),

(*) Saskaņā ar Austrijas, Vācijas un Nīderlandes valstu tiesību aktiem policijas nopratināšanu piemēro, ņemot vērā brīvprātības principu.

— preču izcelsmes noteikšana, jo īpaši ieroču un transportlīdzekļu izcelsmes noteikšana (pārdošanas kanālu noteikšana),

— pierādījumu izskatīšana (piemēram, transportlīdzekļa bojājums pēc avārijām, kad vadītājs notriec gājēju un aizbēg, dzēsumi dokumentos utt.).

Šengenas valstis saskaņā ar Šengenas Konvencijas 39. pantu var vienoties ar vienu vai visām līgumslēdzējām pusēm par tādu papildu zonu noteikšanu, kurās policija var izmantot savstarpēju palīdzību, neiesaistot tiesu iestādes.

2. **Tiesu iestāžu piekrišanas piemērošana (39. panta 2. punkts)**

Informācijas tūlītēja izmantošana kā pierādījums kriminālprocesā ir iespējama tikai tad, ja pieprasījuma saņēmēja līgumslēdzēja valsts papildus policijas pieprasījumam nepieprasa formālu tiesisku palīdzību. Par kriminālvajāšanu atbildīgo iestāžu niecīgos resursus nepieciešams izmantot tā, lai risinātu steidzamas problēmas noziegumu novēršanā, nevis tie veltīgi jātērē, pieprasot atļaujas.

Nekādā ziņā 39. panta 2. punkts neparedz, ka, dokumentus iesniedzot kā pierādījumu, ir vajadzīga tiesu iestāžu atļauja. Tādejādi līgumslēdzējām valstīm ir jānosaka atļaujas saņemšanas kārtība.

Šengenas Valstis vienojas, ka policija un tiesu iestādes var nosūtīt pieprasījumus par atļaujas piešķiršanu un dokumentus, kas attiecas uz šādiem pieprasījumiem, izmantojot jebkādus līdzekļus, ar kuru palīdzību iespējama ātra nosūtīšana, ja pārsūtījumā sniedz rakstisku informāciju par dokumenta autoru (piemēram, fakss, e–pasts).

3. **Procedūru vienkāršošana**

Krimināllizmeklēšanu, jo īpaši ārkārtējās situācijās, var paātrināt, vienkāršojot procedūras. Kā piemērs tam ir divpusējie līgumi starp divām Šengenas valstīm, atbilstoši kuriem pēc tiesu iestāžu iniciatīvas policijas iestādes sadarbojas tieši, sniedzot savstarpēju palīdzību nopratināšanas, pārmeklēšanas un arestu gadījumos, kad novilcināšanās var būt bīstama.

Līgumslēdzējas valstis izvērtēs pieredzi, kas iegūta, piemērojot šo vai līdzīgus līgumus, lai noteiktu, vai attiecīgas procedūras var izstrādāt visās Šengenas valstīs.